

РЕШЕНИЕ

№ 1363

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **10886** по описа за **2023** година докладвано от съдия Цветелина Георгиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на Г. А. В., ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу решение № 4477/08.10.2023 г. по НАХД № 7285/2023 г., по описа на СРС, НО, 106-ти състав, с което е потвърден електронен фиш серия „К” № 4922036 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП на Г. А. В., ЕГН [ЕГН], в качеството си на представляващ „Адвокатско дружество В., У. и партньори“, БУЛСТАТ[ЕИК] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП и са присъдени съдебни разноски. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно, а също и издадения електронен фиш. Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи не е взела становище. Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, IV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява процесуално допустима, като подадена в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по

същество, същата е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, обжалваното такова намира за валидно и допустимо.

С него правилно е установено, че на 17.05.2021 г. в 19:30 часа в [населено място] по „Околовръстен път“, с посока на движение от [улица]към [улица], до № 22 - Ботаническа градина, при ограничение на скоростта 80 км/ч, въведено с пътен знак В 26 за населено място, лек автомобил марка „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , се движи със скорост от 114 км/ч, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км/ч. Установен е собственикът на „Порше Мобилити БГ“ ЕООД с ползвател „Адвокатско дружество В., У. и партньори“, представлявано от жалбоподателя Г. В.. Нарушението е установено с техническо средство С. М2 с фабричен № MD1192 за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера от разстояние. Отчетено е превишение от 34 км/ч на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък и на В. с процесния ЕФ е наложено административно наказание „глоба“ в размер 400 лв за неспазване на изискванията на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП.

Във връзка с оплакванията в жалбата и в изпълнение на служебните си задълженията за изясняване на фактичката обстановка в пълнота, съдът е приел административната преписка, представените пред него писмени доказателства, събрал е посиканите доказателствени средства. Въз основа на тях е приел, че мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение С. М2 е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 5126 на 07.09.2017 г. със срок на валидност до 07.09.2027 г; периодичността на проверките на техническото средство е една година, като последващата такава е извършена 12.02.2021 г. и е обективизирана в приет по делото протокол; в процесния пътен участък е бил монтиран знак В 26, въвеждащ ограничение на скоростта 80 км/ч за населено място, изяснено със изисканата справка от СО, дирекция „Управление и анализ на трафика“, ведно с приложен проект за организация на движението; полицейският служител В. В., експлоатирал АТСС, бил преминал обучение за работа с техническото средство; обсъдил е подробно приетото заключение съдебнотехническа експертиза от вещото лице проф. С. К., че всички нормативни изисквания при установяване на скоростта на движение на лек автомобил марка „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , заснет с АТСС С. М2 с идентификационен номер М D 1192 от 17.05.2021 г. са били спазени от правоохранителните органи, налице е пълно съвпадение между отразените в снимковия материал GPS координати и административния адрес, посочен в оспорения електронен фиш, като наред с това е установено наличието на поставен знак В 26, който въвежда ограничение на скоростта от 80 км/ч в обхвата на осъществения контрол с процесното техническо средство; подробно и задълбочено е анализирал е правната природа на електронния фиш в съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП и е направил законосъобразно разграничение с НП, чиито реквизити са различни и са неприложими към ЕФ; обсъдил е автоматизирания характер на отчитане на нарушението и налагането на санкцията, което е приел, че процесната мобилна АТСС е била технически изправна в съответствие с установените правила на чл. 165, ал. 3 от ЗДвП и Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на

правилата за движение по пътищата; обсъдил е правната рамка, гарантираща правата на гражданите, задължителната съдебна практика, възприела дадени разрешения с търкувателни решения, практиката на СЕС. Като краен извод е приел, че нарушението е безспорно установено от разпечатаните показания на техническото средство и приложения снимков материал, тъй като изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес съгл. чл.189, ал.15 от ЗДвП.

Касаторът е останал недоволен от постановеното решение, като според него въззивният съд не е обсъдил негодността на снимковия материал на процесния автомобил като доказателство в процедурата по издаване на електронния фиш, тъй като на представената от АНО орган снимка липсва пореден номер, а той се явява индивидуализиращ белег и доказателство за достоверност, че отразеното в нея отговаря на описаното; заявил е че правото му на защита е органичено поради допуснати нарушения на процесуалните правила – неправилно посочване на нарушената разпоредба; оспорил е възможността машината АТСС да издава индивидуални административни актове, е които лицата да бъдат наказвани за нарушение на даден закон като твърди, че АТСС работи всъщност с намеса на полицейските служители, поради което има правната природа на индивидуален административен акт, трябва да има необходимите за целта реквизити посочени в чл. 59 ал.2 от АПК, в процесния ЕФ липсвали тези по чл. 59 ал.2 т.7 и т.8 от АПК, което водели до порочност на акта и поради това следва да бъде отменен. Възраженията са подробно развити и в представената па делото писмена защита.

Касационната инстанция не намира за основателно нито едно от направените пред нея в касационната жалба възражения по обжалватото съдебно решение, с което процесният ЕФ е потвърден. Въззивната инстанция повече от подробно е изследвала действително осъществилите се факти по установяване на нарушението на касатора, което е с висока степен на обществена опасност, като съдът е анализирал в цялост събрания пред него доказателствено материал, който е обилен и въз основа на тази комплексна преценка е изградил своя краен извод за извършено нарушение, което е санкционирано чрез правилното прилагане на материалния закон. Изключително детайлно районният съд е обсъдил развитието на правната уредба по автоматизираното установяване на нарушения на правилата по ЗДвП и каква е правната природа на издаваните в тази връзка електронни фишове, какво е необходимото им съдържание и доказателствената им сила, по какво те се различават като актове от наказателните постановления и защо изискванията за реквизити на последните са неприложими към електронните фишове. Подробни мотиви в обжалваното съдебно решение са изложени и по отношение задълженията на контролните органи, дължимите от тях действия по обезпечаване работата на АТСС и във връзка с приетата по делото техническа експретиза, която законосъобразно е била кредитирана от районния съд изцяло. Идентични са и възприятията на касационната инстанция по доказателствения материал и въз основа на него достига до същите правни изводи, до които е достигнал и въззивният съд и препраща към тях при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни. Като краен извод счита процесното нарушение за

установено по безспорен начин, за законосъобразно санкционирано, което е осигурило възможност за пълна и пространна защита на касатора, без правото му за това да е било ограничено. Като мотивирано и законосъобразно обжалваното съдебно решение следва да бъде потвърдено изцяло.

Съдът не дължи произнасяне по разпределяне отговорността за извършените в касационното производство разноси, каквито от страните не се претендират.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК Административен съд София - град, IV-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4477/08.10.2023 г. по НАХД № 7285/2023 г., по описа на СРС, НО, 106-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: